

כוחם של ילדים לקרב לבבות

דברים שאמרה מיירי מתתיה עבור כנס גגנות ולדורף בנושא: "ביחד אל העתיד"

הכנס הזה מזמן חיבורים שיתמכו בנו בעתיד, ואני מרגישה שכבר עכשיו קיימים ביננו חיבורים שמאפשרים לי לדבר איתכם בפתיחות. כלומר, יש בי אמון שגורם לי להרגיש נוח איתכם. כפי שאתם יודעים, יצירת אמון, התחושה שהעולם הוא טוב, היא המשימה המרכזית של התינוק. רק אנחנו כהורים יכולים להנחיל לתינוק שלנו את התחושה הזו.

באופן מפתיע אולי, התינוק או התינוקת אינם פאסיביים. הם נולדים עם הכוחות לזמן סביבם קהילה שוחרת טוב, אשר תומכת בהם ושמחה שהם הגיעו. כאשר הייתי אמורה ללדת את בני הבכור, הייתי מלאת דאגות. עמדנו לעבור דירה הרחק ממשפחה וחברים, האיש שלי עבד שעות רבות ובמרחקים גדולים ולא היה ברור לי איך אצליח להיות אמא טובה ללא רשת תמיכה. ללא ה"חמולה" או ה"שבט" שיצרו בעבר קהילה.

כמובן שהילד שנולד לי היה הכי חמוד בעולם... חיש מהר נוצרה סביבנו קהילה קטנה של אמהות נוספות, האחות מ"טיפת חלב", שכנות אשר הביאו לי מרק חם כשהייתי חולה ולקחו את התינוק לטיול בעגלה כדי שאוכל לנוח. הרגשתי שתחושת האמון שלי איפשרה לי "לשחרר", לתת ולקבל מהאנשים שסביבי.

כאשר נסענו למקומות אחרים בעולם בעקבות העבודה של האיש שלי, נוצרו סביב הפעוט וסביב התינוקת שהתווספה למשפחה, קהילות קטנות ותומכות. בצרפת הקהילה שלי כללה נשים אמריקאיות ואנגליות וצרפתיות. בגרמניה הקהילה כללה חברה יוניה, חברה גרמניה, חברה מג'מייקה ועוד ועוד. החברות והחברים היו צעירים וקשישים, ישראלים ולא ישראלים, וכולנו התקבצנו סביב התינוקות שלנו שהפיצו את השמחה והתקווה שלהם לעולם טוב ויפה. וכבר אמרה הילרי קלינטון: "נדרש כפר שלם כדי לגדל ילד אחד".

האימפולס הזה, של חיבורים מתוך אימון הדדי. הגיע גם לישראל, לחינוך הקובנציונלי, ולפני כמה שנים לקחתי חלק בפרוייקט שנקרא "מעון בונה קהילה בונה מעון". הדרכתי במעונות יום לילדים בגילאי לידה

עד שלוש. עבדתי בשלומי, במגדל, בעכו ובמקומות נוספים. המעונות הללו מונים מ 70 ועד 90 ילדים. הרעיון היה לחבר בין ההורים והשכנים של המעון וליצור קהילה תומכת.

המעון בשלומי למשל, היה פורץ דרך מהבחינה הזו והוא מקיים עד היום קשרים חמים וטובים עם בית אבות מקומי, שבו הילדים מקבלים "סבים" במצב שבו סבים רבים גרים הרחק או נפטרו, ואילו הסבים מקבלים נכדים. אין כל חשיבות לכך שהסבא מגיע מרוסיה והנכד הוא אתיופי... הילדים בעכו קיבלו ימי טיפוח למבנה הפיזי של המעון בעזרת כל עובדי קופת החולים אשר נמצאת בקרבת מקום. במגדל ההורים והשכנים הקימו גינה קהילתית לרווחת כולם.

אעשה רגע "פאסט פורוורד" למשפחתונים ולפעוטונים שלנו, של הוולדורף. אחת המשימות הכי גדולות ומשמעותיות שלנו בעת הזו היא לבנות את הקהילה שמסביב לתינוקות והפעוטות שמגיעים אלינו. נוכל לעשות את זה רק בעזרת אמון הדדי. אבל האמון הזה מאותגר דווקא בדברים הכי פשוטים של החיים: כאשר הורה מביא ילד חולה לפעוטון, או כאשר הורה מאחר לקחת את הילד מהמשפחתון... האם אנחנו מסוגלים להביא דיבור אמפתי לתוך הקהילה הזו? דיבור שאומר: "אני ממש מבינה שקשה לכם כשהילד חולה ואתם צריכים ללכת לעבודה. בואו נחשוב על פתרון ביחד. אולי תבוא אליכם הביתה מישהי שהילד מכיר מהפעוטון? אולי נצליח לשמור עליו בחדר אחר עד שתגמרו את הפגישה ותשובו לקחת אותו? בבקשה תגידו את האמת בנוגע למצב, ואנחנו נעבוד יחד".

במעונות הקונבנציונליים ישנם טפסים ונהלים לכל עניין. הורה שמאחר באופן קבוע יקבל קנס, הורה שילדו חולה מתבקש להביא אישור מהרופא. אבל אנחנו מנסים ליצור סביב המשפחתונים והפעוטונים שלנו קהילה של אמון הדדי למען עתיד טוב יותר, ובכוחם של הקטנטנים לסייע לנו ולהביא הרבה אור וחום שיחברו בין כל מי שאוהב אותם.